

Σοφίας Λασκαρίδου

Ἀπό τὴν ἐργασίαν

την προτομήν, τέλειον ἀντίγραφον Ἑταλικῆς τέχνης, παριστώσαν νεαρὰν γυναῖκα σγουραίνουσαν τὴν κόμην της. Ὁ Τουαὶν τὸ ἐκτίταξεν ἐπὶ πολὺ σοβαρώτατα καὶ κατόπιν εἶπε :

— Δὲν εἶνε ἐκ τοῦ φυσικοῦ.

— Πῶς δὲν εἶνε ;

— Ἐὰν ἦτο, ὁ γλύπτης ἔπρεπε νὰ τῆς ἔχῃ καὶ τὸ στόμα γεμῆτο ἀπὸ φουρκέτες.

Ἦνας διάσημος ἱεροκῆρυξ κάποτε ὠμίλησεν εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην καὶ ὁ λόγος του ἔκαμε πολλὴν ἐντύπωσιν. Ἐτυχε τότε καὶ ὁ Μάρκ Τουαὶν εἶ; τινα συναναστροφὴν, ὅπου συνεχαίροντο τὸν ἱεροκῆρυκα, μὴ ἔχων δὲ τίποτε καλλίτερον νὰ κάμῃ ἔλαβε καὶ αὐτός μέρος εἰς τοὺς ἐπαίνους εἰπὼν :

— Ἀλήθεια, ἀδελφιμώτατε· βλέπετε τί εὔμορφα ποῦ εἶνε τὰ παλαιὰ πράγματα ;

— Τί ἐννοεῖτε ; ἠρώτησεν ὁ ἱεροκῆρυξ ἑτεροχωρημένος.

— Δὲν εἶνε διὰ νὰ στενοχωρηθῇ, παρετήρησεν ὁ Τουαὶν ἀτάραχος· ἀπὸ μίαν σαχλὴν πρωτοτυπίαν προτιμότερα πάντοτε μία ὥρα ἀντιγραφὴ, ὅπως ἡ ἰδική σας.

Καὶ ἐπὶ τῇ διαμαρτυρίᾳ τοῦ ἱεροκῆρυκος, ὁ Μάρκ Τουαὶν ἐπανελάβε :

— Περιττὸν νὰ τὸ ἀρνήσθῃ, αἰδεσιμώτατε· σὰς βεβαιῶ ὅτι ἔχω εἰς τὸ σπῆι μου ἕνα παλαιὸν βιβλίον, περιέχον λέξιν πρὸς λέξιν τὴν «πρωτότυπον» διδαχὴν σας· ἂν θέλετε, σὰς ἐπόσχομαι νὰ σὰς τὸ στείλω αὐριον.

Ἐκαστος φαντάζεται τὴν ἐκ δευτέρου ἐξαγορεύσιν τοῦ ἱεροκῆρυκος, λαβόντος τὴν ἐπομένην ἀπὸ τὸν Τουαὶν ἕνα τόμον, ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου τοῦ ὁποίου ἐπανελαμβά-

νειο ὅτι περιέχεται ἐν αὐτῷ λέξεις πρὸς λέξιν ἡ θρησκευτική του ὁμιλία.

Ἦτο....Λεξικόν.

Διὰ νὰ πειράξῃ κάποτε ἕνα μεγάλον ζωγράφον, ἐργαζόμενον ἐπὶ τιнос πίνακος εἰς τὸ ἐργαστήριόν του, ὁ Τουαὶν ἐπληρίασε τὸν πίνακα μὲ ὕψος ἡλίθιον καὶ ἐγνωμοδότησεν ὅτι θὰ ἦτο πολὺ καλλίτερος, ἐὰν δὲν ἦτο «ἐκεῖνο τὸ συννεφάκι ἐκεῖ δὲ ἐπάνω στὴν ἄκρην» καὶ ἠπλώσε μὲ τὸ χέρι του ὥς νὰ ἤθελε νὰ σβύσῃ τὸ σύννεφο.

Ὁ ζωγράφος ἔξω φρενῶν τοῦ φωνάζει τότε : «Ἐ! κύριε, δὲν προσέχετε λίγο ; Δὲν βλέπετε πῶς εἶνε φρέσκες ἀκόμη ἡ μπογιές ;»

Καὶ ὁ Τουαὶν ἀποθέσται : «Σὰς εὐχαριστῶ· εἶσθε πολὺ καλὸς· ἐννοῖα σας ὅμως καὶ δὲν θὰ ἐλερωσόμεν, διότι φοροῦσα τὸ γάντι μου.»

Ἡ γενναιοδωρία τοῦ Κάονεζι ἔκαμεν ἐντύπωσιν εἰς τὸν Μάρκ Τουαὶν, ὅστις ἔγραψε πρὸς τὸν δισεκατομυριοῦχον :

«Ἀγαπητέ μου Κάονεζι.— Βλέπω εἰς τὰς ἐφημερίδας, ὅτι εὐπορεῖτε. Ἐπιθυμῶ νὰ κάμω συλλογὴν ἱερῶν ψαλμῶν, ἡ ὁποία στοιχίζει ἐξ σελίνια. Ἄν μοῦ ἀποστείλετε αὐτὰ τὰ βιβλία, ἐγὼ θὰ σὰς εὐγνωμονῶ, ὁ Θεὸς θὰ σὰς εὐλογῇ καὶ σεῖς θὰ ἔχετε τὴν ἀνακούφισιν τῆς ἀγαθοεργίας.»

Ὁ ἀφοσιωμένος σας
Μάρκ - Τουαὶν

«Υ. Γ. Μὴ μοῦ στείλετε τὰ βιβλία. Προτιμότερον εἶνε νὰ μοῦ στείλετε τὰ ἐξ σελίνια.»